

Перлини людської спадщини

*Відкриваємо для себе світ
старовинних книг*

*На старом поле каждый год
Родится новая пшеница;
Из старых книг, как срок придет
Познание новое родится*

Д. Чосер

Книга для людства – те саме, що і пам'ять для людини. В них - накопичені віками наша історія, знання, досвід. Вони передають знання наступним поколінням, підносять і лікують душу.

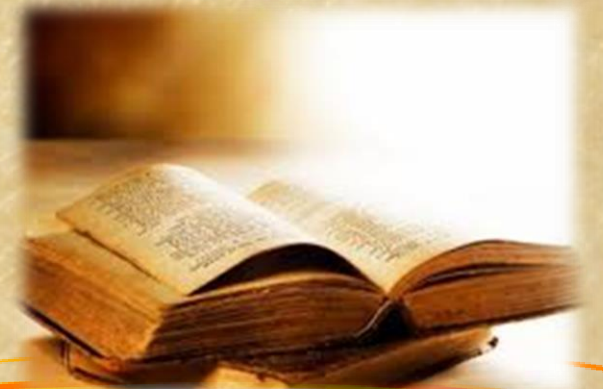
В кожній бібліотеці є особлива частина фонду, якою вона пишається – це рідкісні і цінні видання. На жаль, в нашій бібліотеці немає стародавніх рукописів, інкунабул (вид. 15 ст.), палеотипів (вид. I пол. 16 ст.), альдинів, фробенів, ельзевірів (вид. знаних європейських видавничих фірм 16-18ст.), але в нас є рідкісні видання 19 - початку 20 ст. Всього їх біля 1000 прим. В основному це монографії і підручники з медицини іноземними мовами (рос., нім., англ., фр., італ., лат.).

Найстаріша книга в нашій колекції російською мовою «Начала общей военнополовой хирургии» (1865 р.) М. Пирогова з екслібрисом професора С. Соловйова; французькою мовою – С. Биллар «Болезни новорожденных» (1835 р.) з екслібрисом професора І. В. Троїцького.

В електронному каталозі бібліотеки раритетні видання знаходяться в БД «Рідкісна книга».

Ця виставка-огляд передбачає знайомство лише з деякими з них.

Приємного і корисного, вам, перегляду.

Пироговъ, Н.

Начала общей военнополевой хирургии, взятыя изъ наблюдений военнопольной практики и воспоминаний о Кримской войнѣ и Кавказской экспедици [Текст] : редкая книга. Ч. 1 ; Ч. 2 / Н. Пирогов. - Дрезденъ : Типографія Э. Блохмана и сына, 1865. - 401-443 с., 629 с., XXXII с. - Б. ц.

Назв. на корешке кн.: Хирургія

Экслибрис: (Профессор С. К. Соловьев)

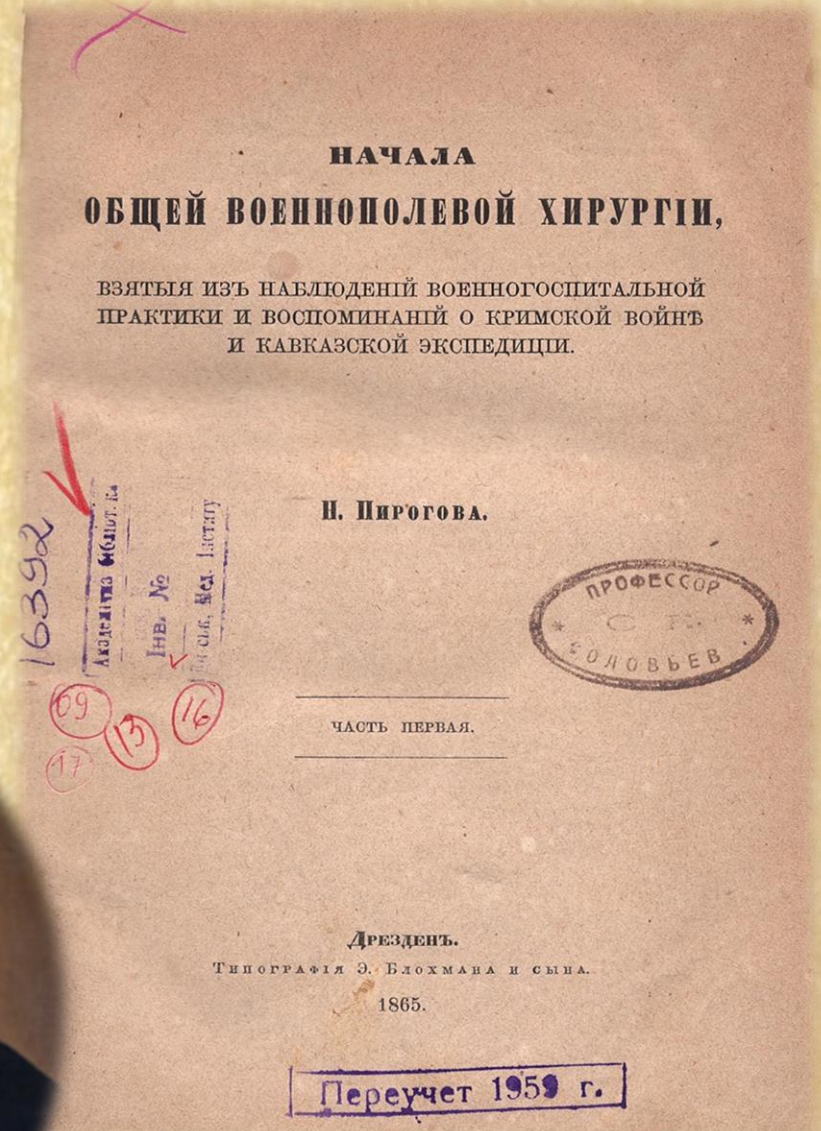
Основне значення діяльності М.І Пирогова в тому, що своєю самовідданою і часто безкорисливою працею він перетворив хірургію в науку, озброївши лікарів науково обґрунтованою методикою оперативного втручання.

Він також вніс вклад у розвиток педагогіки. Він вважав, що система освіти, яка забезпечує розвиток особистості, повинна будуватися на науковій основі, від початкової до вищої школи, і забезпечувати спадковість всіх систем освіти.

Микола Пирогов: придумав

ГПС, НАРКОЗ, ІНСТИТУТ МЕДСЕСТЕР та ЗАБОРОНИВ ШМАГАТИ ШКОЛЯРІВ

Пирогов М.І.
(1810 -1881)

Энциклопедический словарь [Текст] : редкая книга / изд.: Ф. А. Брокгаузъ, И. А. Ефронъ ; ред. И. Е. Андреевский. - С.-Петербургъ : Семеновская Типо-Литографія (И. А. Ефрона), 1890 - 1907.

Т. I (1) : А - Алтай. - 1890. - 480 с. : ил. - Б. ц.

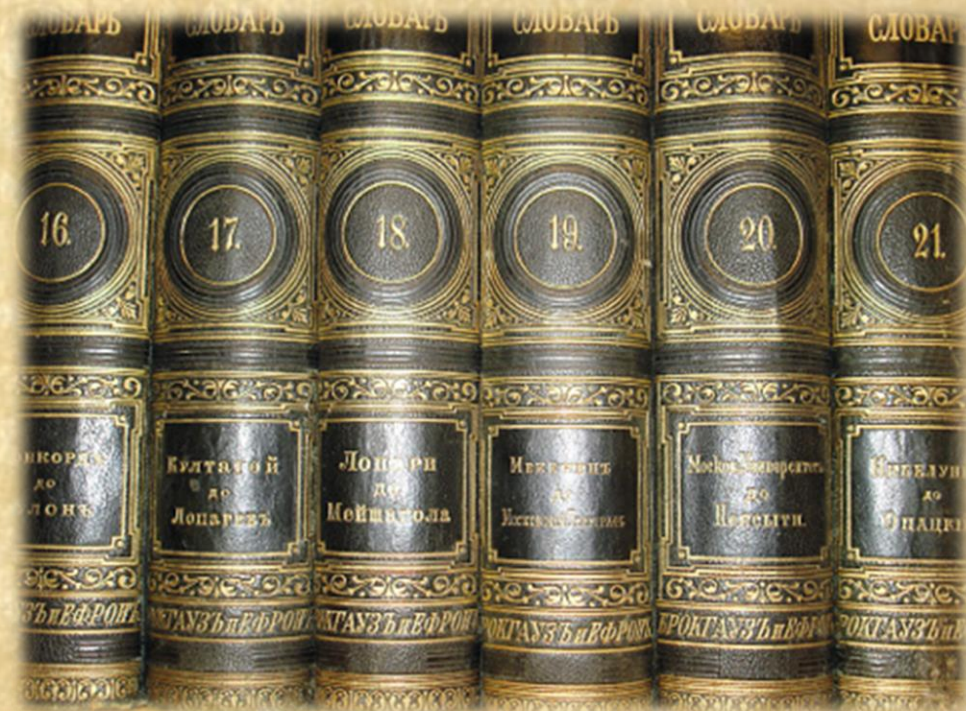
Экслибрис: (Из книг И. М. Костюка)

Брокгауз Ф.А.
(1772-1822)

Эфрон И.А.
(1847-1917)

Довідкова частина фонду представлена такими виданнями, як унікальний «Енциклопедический словарь» Брокгауза і Ефрона, який складається з 82 томів.

Манера подання матеріалу в словнику дуже образна, невимушена і скоріше нагадує яскраву розповідь, ніж сухий науковий твір. Словник вважається одним з найкращих і досі не втратив своєї наукової цінності.

Є в нашій колекції і декілька примірників «Енциклопедичного словника» братів Гранат. Це унікальне видання витримало 7 перевидань і вийшло в 58 томах.

Словник братів Гранат виявився єдиним енциклопедичним виданням, випуск якого був продовжений після революції і закінчився у 1948 році, на жаль, уже після смерті видавців.

Гранат И.Н.
(1865-1941)

Гранат А.Н.
(1861-1933)

Энциклопедический словарь Русского Библиографического Института Гранат [Текст] :
[в 59 т.] / ред. Ю. С. Гамбаровъ [и др.]. - 11-е стереотипное изд. - Москва : Ред. и экспедиция "**Русского Библиографического Института Гранат**", [1934] - .
Т. 2 : **Акт - Анатоцизм**. - [1934]. - 688 стлб. : рис., ил. - Б. ц.

ЭНЦИКЛОПЕДИЧЕСКИЙ СЛОВАРЬ

РУССКОГО БИБЛИОГРАФИЧЕСКОГО ИНСТИТУТА ГРАНАТ

11-е СТЕРЕОТИПНОЕ ИЗДАНИЕ
до 33-го тома под редакцией

проф. Ю. С. Гамбарова, проф. В. Я. Железнова, проф. М. М. Ковалевского, проф. С. А. Муромцева и проф. К. А. Тимирязева

Том второй

Акт—Анатоцизм

Перечет 1959 г.

Поручет
Lexicographus secundus post Hierusalem labor (Скантор).

Редакция и экспедиция "Русского Библиографического Института Гранат":
Москва, Тверской бульвар, 25.

ЭНЦИКЛОПЕДИЧЕСКИЙ
СЛОВАРЬ 7^е СОВЕРШЕННО
ПЕРЕРАБОТАН:
ИЗДАНИЕ ПОДЪ РЕДАК. ПРОФ. В. Я. ЖЕЛЕЗНОВА,
М. М. КОВАЛЕВСКОЙ, С. А. МУРОМЦЕВА, К. А. ТИМИРЯЗЕВА.

ИЗДАТЕЛЬСТВО ГРАНИНГРАДЪ-83

МОСКВА

Досі не втратив своєї актуальності і «Толковий словарь» В. Даля. В нас є 4-е його видання 1911 року. Це один із значущих тлумачних словників російської мови.

Словник включає порядка двох сотен тисяч слів і тридцять тисяч прислів'їв, приказок, примовок та загадок, які пояснюють значення слів. Володимир Іванович Даль склав свій словник на основі народної живої мови. Він включає лексику усної та письмової мови, фразеологію і термінологію різних ремесел, занять і професій.

За перші видання свого словника Даль у 1861р. був удостоєний Костянтинівської медалі, а у 1868 р. він став почесним членом Академії наук. В тому ж році автор словника був нагороджений Ломоносівською премією. В. Даль був видатним лексографом, етнографом, письменником, богословом і військовим лікарем.

Даль В.И.
(1801-1872)

Даль, Владимиръ Ивановичъ.

Толковий словарь живого великорусскаго языка [Текст] : в 4-х т. / В. И. Даль ; ред. И. А. Бодуэн-де-Куртенэ ; авт. примеч. В. Даль. - 4-е изд., испр. и значит. доп. - С.- Петербургъ - Москва : Изд. Т - ва М. О. Вольфъ, 1911.

Т. 1 : А - З. - 1911. - 1743 с., VIII с. : портр. В. И. Даля

ТОЛКОВЫЙ СЛОВАРЬ
ЖИВОГО
ВЕЛИКОРУССКАГО ЯЗЫКА
ВЛАДИМИРА ДАЛЯ

Словарь названъ толковымъ, потому что онъ не только переводитъ одно слово другимъ, но толкуеть, объясняетъ подробности значенія словъ и понятий, имъ означенныхъ. Слова живого великорусскаго языка, указывая на объемъ и направление всего труда.

Полн. список

ЧЕТВЕРТОЕ, ИСПРАВЛЕННОЕ И ЗНАЧИТЕЛЬНО ДОПОЛНЕННОЕ ИЗДАНИЕ
ПОДЪ РЕДАКЦІЕЮ проф. И. А. БОДУЭНА-ДЕ-КУРТЕНЭ

ТОМЪ ПЕРВЫЙ
А — З

ИЗДАНИЕ
Т-ВА М. О. ВОЛЬФЪ
С.-ПЕТЕРБУРГЪ—МОСКВА
1911

Перечет 1859 г.

Перечет 24

43246
16
17
05

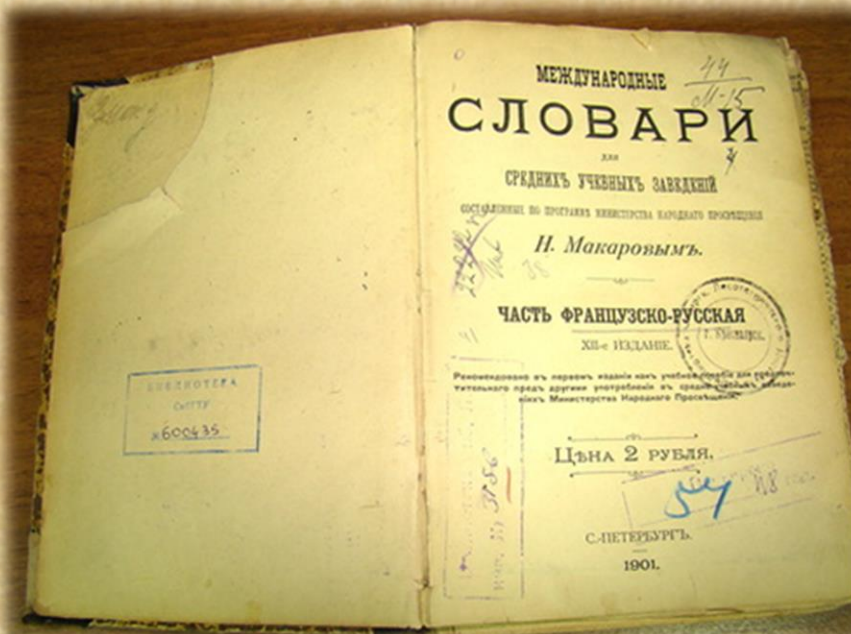
У 1877 р. вийшов складений **Н.П. Макаровим, А.Н. Єнгельгардтом та В.В. Шеерером** «Полный нѣмецко-русскій словарь». Автори переслідували мету: “ примиренія возможно большей полноты с возможно меньшим объѣмом”.

При розробці кожного слова було надано стільки перекладів, щоб ними вичерпувались всі значення перекладаємого, а прикладами та прислів'ями, яких приведено більш ніж 20 тис., показані його застосування та відтінки німецької мови. Макаровим були складені також словники: «Полный русско-французский словарь», «Международные словари» для учебных заведений, «Энциклопедия ума, или Словарь избранных мыслей», «Латинские, итальянские и английские пословицы и поговорки».

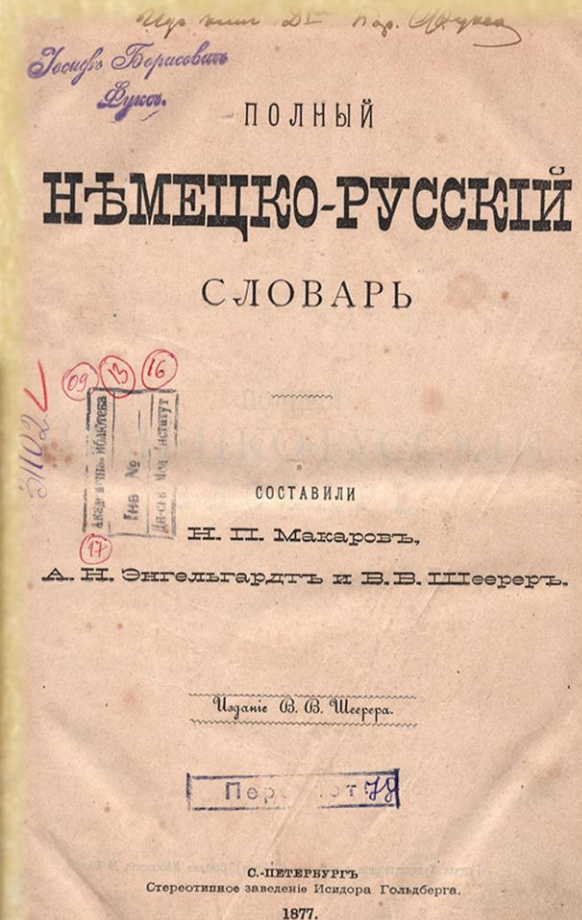
Н. Макаров захоплювався також грою на гітарі, займаючись кожен день по 10-12 годин. У 1856 р. він за свої кошти організував в Брюсселі перший міжнародний конкурс гітаристів.

Макаров Н.П.
(1810-1890)

Полный нѣмецко-русскій словарь [Текст] : редкая книга / сост.: Н. П. Макаровъ , А. Н. Энгельгардтъ, В. В. Шеереръ. - Изданіе / В. В. Шеереръ. - Санкт-Петербург : Стереотипное заведение Исидора Гольдберга, 1877. - 810 с. ; XII с. : табл. - Б. ц. Есть автограф: Фуксъ, И. Б.

Окремої уваги заслуговують енциклопедії. «*Мета енциклопедій*» – зібрати знання, що розсіяні по усьому світі, систематизувати їх, щоб були зрозумілі людям, які нині живуть, і передати тим, хто прийде після нас, щоб праця попередніх віків не стала даремною для віків наступних, і щоб наші нащадки, збагачені знаннями, стали добрішими і щасливішими, і щоб ми не канули у вічність, не послуживши прийдешнім поколінням» (Д. Дідро).

Эйленбургъ , Альберт (Eulenburgъ А.).

Реальная энциклопедія практической медицины [в 17т.] [Текст] : медико-хирургическій словарь для практическихъ врачей / А. Эйленбургъ ; ред. М. Б. Блюменау ; А. Eulenburg. - Переводъ съ совершенно перераб. 4 нѣм. изд. съ доп. русскихъ авторовъ. - С.-Петербургъ : Изд-во " Практическая Медицина " (В. С. Эттингеръ), [1891 - - 1901].

Д. Дідро
(1713-1784)

Енциклопедія була перекладом 4 вид. словника А. Эйленбурга «Реальная энциклопедия врачебных наук».

Вона була складена за участю видатних лікарів Германії і Австрії з доповненнями російських авторів, виходила до 1915 р., але так і не була завершена через Першу світову війну.

Эйленбург А.
(1840-1917)

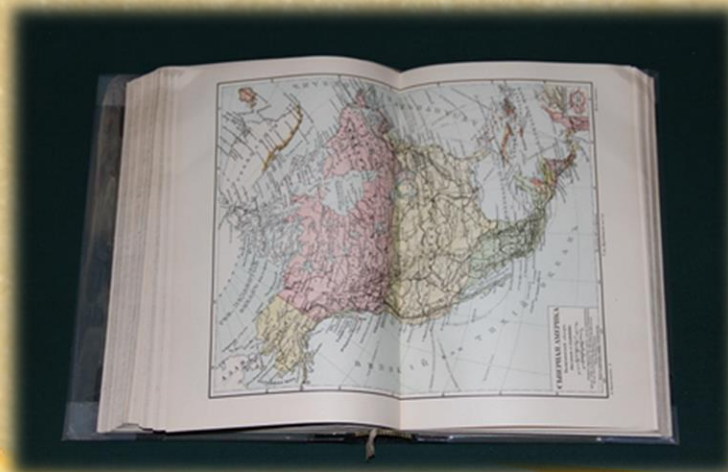
Южаков С.Н. – російський соціолог і публіцист народився в сім'ї генерал-кавалериста. Вчився на історико-філологічному факультеті, який не закінчив через хворобу. У 1893-1898 рр. – постійний співробітник «Отечественных записок». У 1900-1909 рр. редагував “Большую Энциклопедию”, яка видана була за зразком німецького словника Мейєра, але це був не сліпий переклад німецького оригіналу, а видання доповнене численними оригінальними статтями з російської історії, культури, суспільствознавства та правознавства. Безперечною цінністю видання була комплексність перекладу та обробки матеріалу під керівництвом одного головного редактора - Сергія Южакова. На той час видання являло собою з технічної точки зору шедевр поліграфії і книжкового виробництва, а з літературно-довідкової точки зору – надійне джерело знань.

Большая Энциклопедія [Текст] : словарь общедост. свѣд. по всѣмъ отрасл. знан. : в 22-х т. / ред. С. Н. Южаковъ. - 4-е изд. со стереотипа. - С.-Петербургъ : Типо-литографія Книгоиздательскаго Т-ва "Просвѣщеніе", 1900 - 1909.

Т.1 : А - Арбрось. - 1900. - 800 с. : цв. ил., карты, рис.

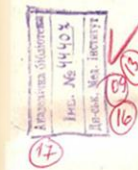

Южаков С.Н.
(1849-1910)

Большая Энциклопедія.

Словарь общедоступныхъ свѣдѣній по всѣмъ
отраслямъ знанія.

Первый томъ.

А — Арбрось.

Издатели:

Библиографическій Институтъ (Мейеръ) въ Лейпцигѣ и Вѣст
Книгоиздательское Товарищество „Просвѣщеніе“ въ С.-Петербургѣ.

С.-Петербургъ.

Типо-литографія Книгоиздательскаго Т-ва „Просвѣщеніе“,
Забалканскій пр., с. д. № 75.

В фонді рідкісних видань бібліотеки представлені наукові труди багатьох видатних вчених-лікарів. Серед них:

Мечников І.І
(1845-1916)

Ілля Ілліч Мечников – видатний український вчений. Його називають сином України і громадянином всесвіту. Він батько теорії імунітету. Один із засновників еволюційної ембріології, мікробіології та імунології; перший український лауреат Нобелівської премії. Сформулювавши принципи антагонізму, Мечников, по суті, проклав шлях пошуку до відкриття антибіотиків. Він багато в чому випередив сучасну йому науку. Для Іллі Ілліча надзвичайно характерним був постійний пошук світоглядних та моральних основ діяльності. Його книга «Сорок лет искания рационального мировоззрения» (1913) підбила підсумок цим пошукам і стала світоглядним фундаментом для багатьох поколінь людей науки.

Мечниковъ И. И.

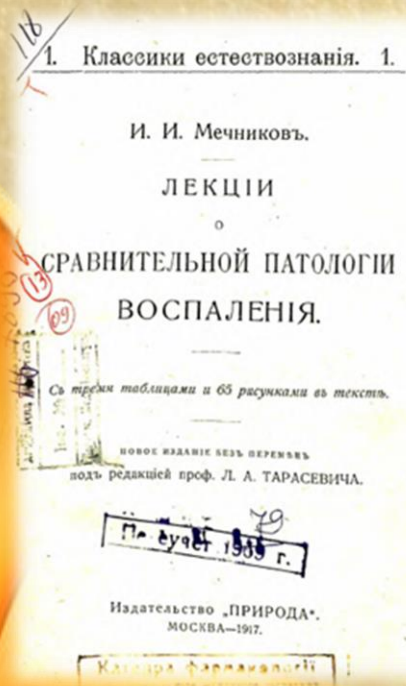
Сорокъ лѣтъ исканія раціональнаго міровоззрѣнія : редкая книга / И. И. Мечниковъ.
- 2-е изд., испр. и доп. - Москва : Научное слово, 1914. - 333 с. : портр.

В серіі «Классики естествознанія» вийшла у 1917 р. книга І. Мечникова «Лекції о сравнительной патологіі воспаленія», що також є в нашому фонді.

У книзі зібрані лекції, які прочитав автор у 1891 році в Пастерівському інституті. «Мета цієї праці полягає в тому, щоб встановити міцний зв'язок між патологією і зоологією або, вірніше, біологією взагалі. Подібно до того, як в минулі часи порівняльна анатомія обмежувалась лише вивченням людини і вищих тварин, в медицині і до сих пір все ще завзято ігноруються всі патологічні явища нижчих тварин. А між тим, ці останні, становлять умови найбільш прості і первісні, дають ключ до понять складних патологічних явищ, що входять в область медицини. Вивчення запального процесу з порівняльно-патологічної точки зору дає можливість проникнути більш глибоко в суть цього явища».

Мечниковъ И. И.

Лекції о сравнительной патологіі воспаленія : Съ тремя таблицами и 65 рисунками въ текстѣ / И. И. Мечниковъ ; ред. Л. А. Тарасевич. - Новое издание безъ перемѣнъ. - Москва : Изд-во "Природа", 1917- 206 с. : III-вкл. л. - (Классики естествознанія).

ИЗДАНИЕ ВТОРОЕ
ИСПРАВЛЕННОЕ И ДОПОЛНЕННОЕ.

МОСКВА.
НАУЧНОЕ СЛОВО.
1914.

А про життя і працю самого І.І. Мечникова у фондї є книга В. Л. Омелянського
«И. И. Мечников. Его жизнь и труды»

Омелянскій, В. Л.

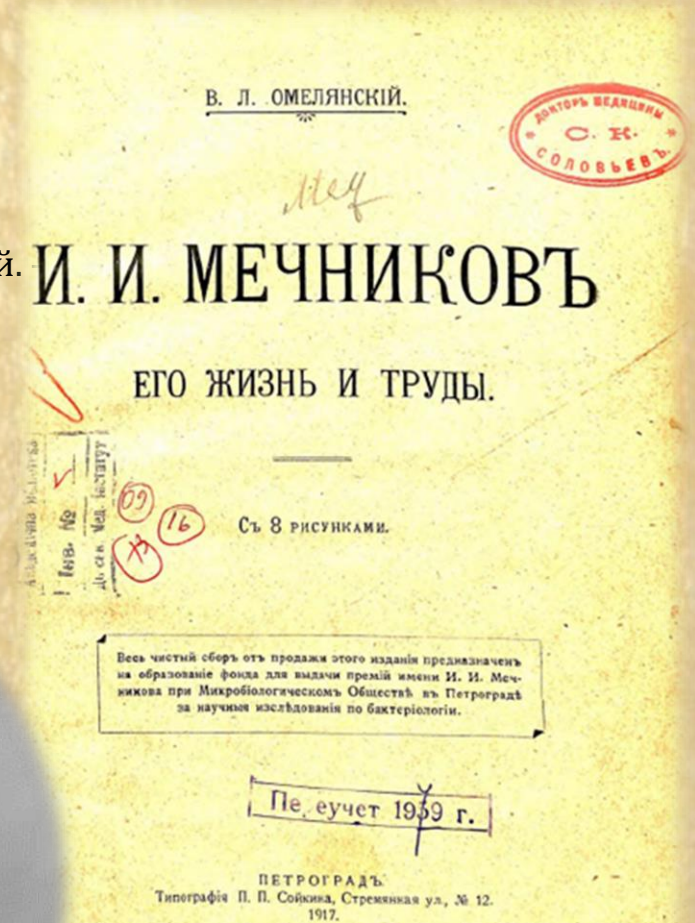
И. И. Мечниковъ его жизнь и труды [Текст] : съ 8 рисунками / В. Л. Омелянскій.
Петроградъ : Типографія П. П. Сойкина, 1917. - 46 с. : фот.

Омелянський В.Л. – відомий український вчений-мікробіолог. Багато років працював в Інституті експериментальної медицини у відділі широко відомого мікробіолога С.М. Виноградського.

Завдяки своїй науковій діяльності став відомим за межами Росії. Основні наукові роботи присвячені вивченню ролі мікробів в кругообігу речовин (вуглецю та азоту) в природі. Відкрив культури анаеробних бактерій, вивчив їх морфологію і фізіологію. Писав не тільки наукові і науково-популярні статті, а й нариси: «Пути развития микробиологии в России» та ін., серед яких нарис «И.И. Мечников. Его жизнь и труды».

Омелянскій В.Л.
(1867-1928)

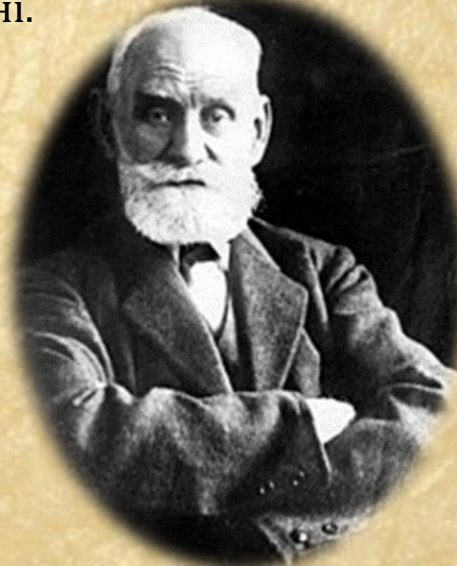
В серії «Класики естествознанія» вийшла книга І. Павлова «Лекції о работѣ главныхъ пищеварительныхъ железъ», яка теж представлена в нашому фонді. Вона присвячена пам'яті друга автора, талановитого лікаря Миколи Петровича Богоявленського.

Павловъ, И. П.

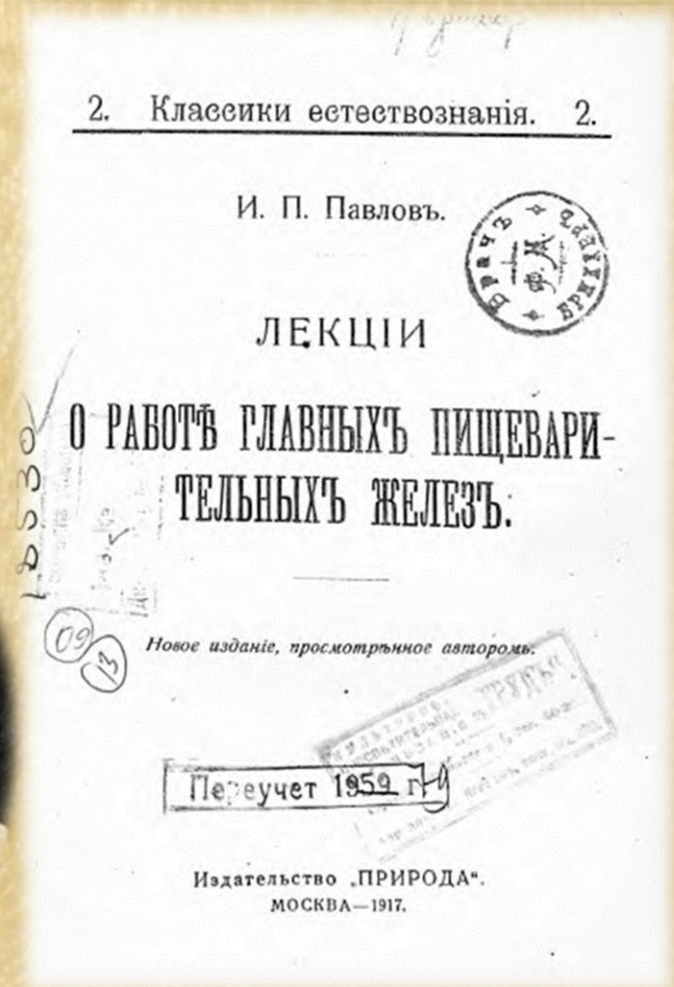
Лекції о работѣ главныхъ пищеварительныхъ железъ [Текст] : редкая книга / И. П. Павловъ. - Новое издание, просмотрѣнное авторомъ. - Москва : Изд-во "Природа", 1917. - VI-XVI с., 230 с. - (Класики естествознанія

Павлов І.П. – фізіолог, творець науки про вищу нервову діяльність і уявлень про процеси регуляції травлення; лауреат Нобелівської премії у 1904 році «За роботу з фізіології травлення». Павлов розділив всю сукупність фізіологічних рефлексів на умовні та безумовні.

Виконуючи свої досліди на тваринах, він дуже переживав: *«Когда я приступаю к опыту, связанному в конце с гибелью животного, я испытываю тяжёлое чувство сожаления, что прерываю ликующую жизнь, что являюсь палачом живого существа... Но переношу это в интересах истины, для пользы людям»* (цитата из книги А.Д. Поповского).

Павлов І.П.
(1849-1936)

Павлов під час операції

Будинок, в якому народився І. Павлов

Павлов в Імператорській Військово-медичній академії

Собака Павлова в музеї

Внесок **І. Сеченова** в фізіологію не можна переоцінити. Він є основоположником фізіологічної школи, яку остаточно сформував у 1868 р. Займаючись дослідженням у сфері фізіології, він написав книгу під назвою «Фізіологія нервової системи». Вона і сьогодні вважається фундаментальним знанням для вивчення тих процесів, які відбуваються в організмах живих істот. Він був першим, хто ввів в практику ведення лекцій новий метод – демонстрації експеримент; проводив експерименти і дослідження в області біології, психології та медицини. У 1862 р. він в лабораторії Бернара перевіряв експериментальну гіпотезу щодо впливу на рухову активність центрів головного мозку. Ще один важливий внесок Сеченова в розвиток фізіології – це розроблена ним концепція про неспецифічні системи мозку. Він був першим, хто зайнявся повним витягом з крові всіх газів і розрахував їх кількість в еритроцитах і сироватці. Важливих результатів Сеченов досяг, вивчаючи роль еритроцитів в процесах перенесення і обміну вуглекислоти.

Вчений вперше довів, що в еритроцитах вуглекислота знаходиться в стані не тільки фізичного розчинення, а також хімічного нестійкого з'єднання з гемоглобіном. Результатом досліджень Сеченова є висновок про те, що еритроцити – це переносники кисню до тканин від легень і вуглекислоти до легень від тканин. Також академік разом з Шатерніковим розробив портативний дихальний апарат. Сеченов глибоко вивчав різні напрямки філософії та психології. В 1873 р. він опублікував книгу «Психологические этюды», а у 1884 році вийшли його «Фізіологіческие очерки»

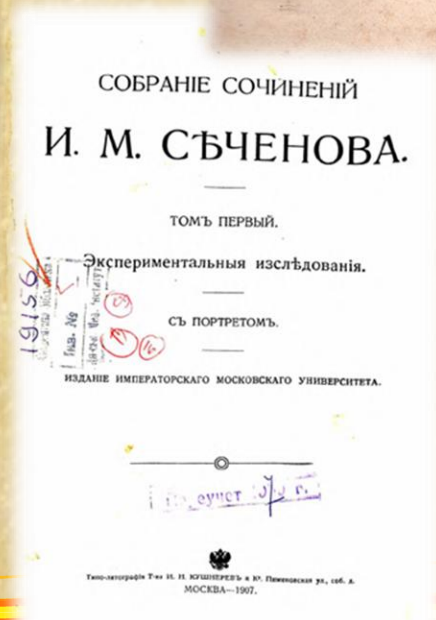
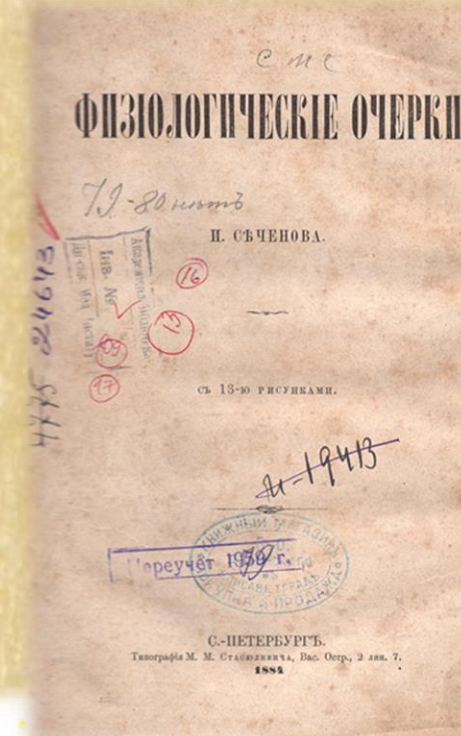
Съченонъ И. Физиологические очерки – С.-Петербургъ, 1884. - 162 с.: рис.

Съченонъ И. М.

Собрание сочинений [Текст] : съ портретомъ : изданіе Императорскаго Московскаго университета / И. М. Съченонъ. - Москва : Типо-литографія Т-ва И. Н. Кушнеревъ и К, 1907 - .
Т. 1 : Экспериментальныя изслѣдованія. - 1907. - 261 с. : ил., табл. - Б. ц.
Экслибрис: (Библиотека Всеволода Корниліевича Пышненко)

Сеченов И.М.
(1829-1905)

Наукові праці **Г.А. Захар'їна** були великим вкладом в медичну науку людини з великим досвідом і знанням людського організму.

В них він виклав прийоми діагностики та способи лікування. Взагалі, в основу клінічної діяльності Г.А. Захар'їна лягло детально розроблене ним методичне дослідження хворого. Григорію Антоновичу належить творча розробка «метода опитування» хворого (анамнез). В основу своїх методів лікування він поклав принцип – лікувати хвору людину, а не хворобу окремого органу. Лікування він розумів як комплекс заходів, надаючи значення сугубій індивідуалізації терапевтичних заходів.

Він ввів в практику кумисолікування та лікування мінеральними водами, визначив показання та протипоказання до їх застосування.

Колеги Захар'їна зазначали, що він був дуже талановитим лектором, який міг виділити саму суть проблеми, був оригінальним в своїх судженнях і підходив до хворого з почуттям здорового глузду.

Захар'їн Г.А
(1829-1897)

Захар'їнъ, Г. А. Клиническія лекціи. Вып. 2-й. Брюшныя болѣзни и функціональныя нервныя розстройства. О внутреннемъ употребленіи минеральныхъ водъ. [Текст] : редкая книга / Г. А. Захар'їнъ. - 4-е изд. - Москва : Унниверситетская типографія, 1894. - 113 с. : табл.

КЛИНИЧЕСКІЯ ЛЕКЦІИ

Профессора Г. А. Захар'їна.

ИЗДАНИЕ ЧЕТВЕРТОЕ.

Выпускъ 2-й.

Брюшныя болѣзни и функціональныя нервныя розстройства.
О внутреннемъ употребленіи минеральныхъ водъ.

Гарячечет 1939 г.

МОСКВА.
—
1894.

Декілька книг хірургічного напрямку.

Кёниг Ф.

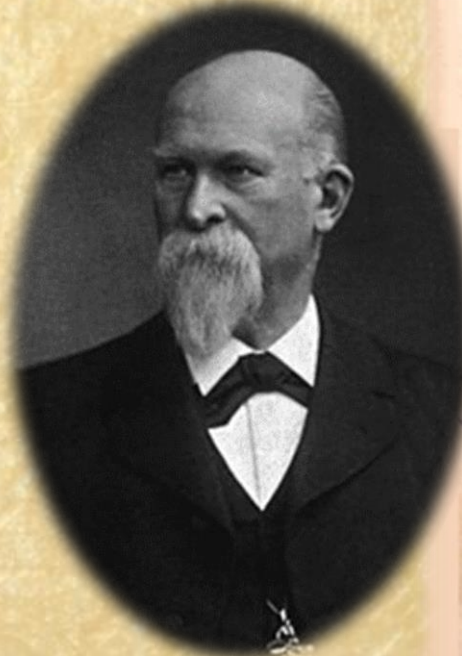
Руководство к частной хирургии : для врачей и учащихся. Т. I / Пер. с нем. Д. Фридберга; Под ред. и с примечаниями Л.Л. Левшина. - Санкт-Петербург, 1876. - 692 с. - Прижизненный перевод.

Кёниг, Франц ((1832-1910)).

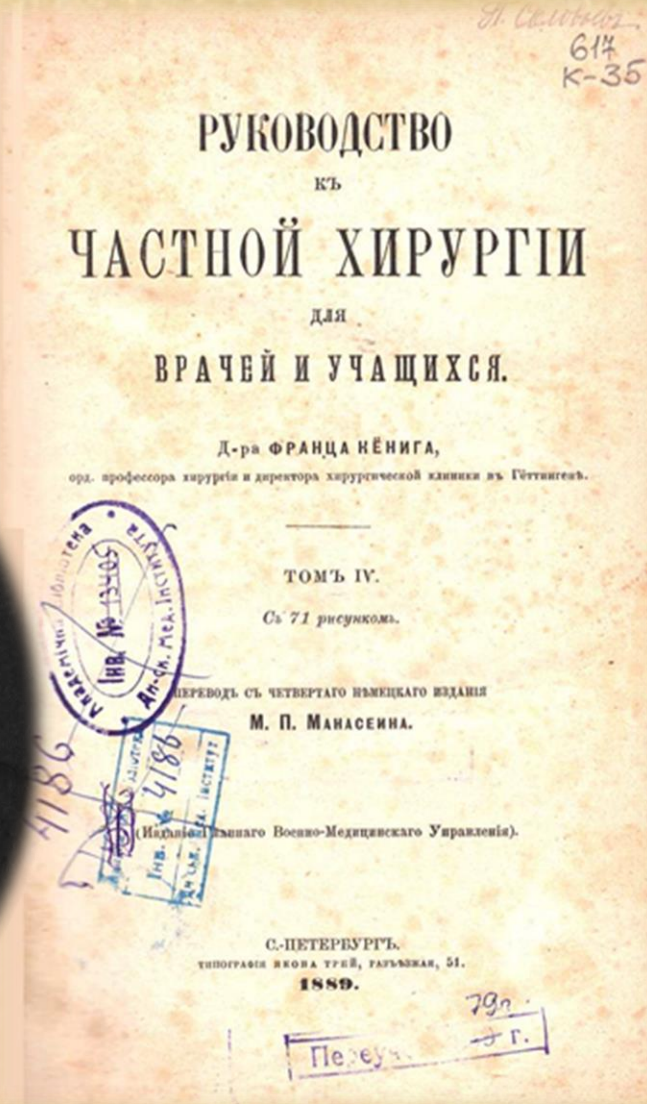
Руководство к частной хирургии для врачей и учащихся [Текст] : редкая книга / Ф. Кёниг ; пер. съ 4-го нѣм. изд. М. П. Манасеин. - С. -Петербургъ : Изд. Главного Военно-Медицинского Управления, [1886- - 1889].

Т. 4. - 1889. - 924, XIII с. : 71 рис.

Франц Кёниг - німецький хірург. Вивчав медицину в Марбурзі та Берліні. Доктор медицини з 1855 р. В 1869 р. був запрошений професором хірургії в Росток, а в 1875 р. в Геттинген. Кёниг славився своєю широкою ерудицією. З його багаточисленних творів були дуже популярні: "Руководство к изучению частной хирургии" в 3-х томах, яке витримало декілька перевидань і було переведене майже на усі європейські мови (в тому числі був зроблений прижиттєвий переклад російською мовою), і "Руководство к общей хирургии", «удостоившееся не менее сочувственного приема». Наукові заслуги Кёнига пов'язані з дослідженнями в області прямого масажу серця і штучної вентиляції легень.

Франц Кёниг
(1832 -1910)

Р.Ф.

614
0-62

ИМПЕРАТОРСКАЯ ВОЕННО-МЕДИЦИНСКАЯ АКАДЕМИЯ.

РАБОТЫ

ПРОПЕДЕВТИЧЕСКОЙ ХИРУРГИЧЕСКОЙ КЛИНИКИ

ПРОФЕССОРА

В. А. Оппель.

Книга I.

СОДЕРЖАНИЕ:

1. Р. Миротворцевъ. „Методы отсечения мочи въ кишечникъ и ихъ отдаленные результаты“.
2. Н. Н. Петровъ. „Ангиомы произвольныхъ мышцъ“.
3. Н. Н. Протасьевъ. „Къ казуистикъ инородныхъ тѣлъ желудочно-кишечнаго канала“.
4. В. А. Оппель. „Наблюдения надъ огнестрѣльными поврежденіями полости живота“.

Перечисленіе

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія Т-ва п. ф. „Электро-Типографія Н. Я. Стойковой“. Знаменская, 27.
1910.

Опель В.А. – хірург, доктор медичних наук, професор, дійсний статський радник, голова 20-го Всесоюзного з'їзду хірургів, засновник хірургічної наукової школи, один з основоположників судинної, ендокринної, військово-польової хірургії в Росії. В першу світову війну Оппель запропонував дротовий шов для з'єднання кісткових уламків, розробив метод регіонарної внутрішньоартеріальної анестезії при операціях на кінцівках, операцію пересадки сечоводу в пряму кишку при видаленні сечового міхура і т. ін.

Будучи людиною високих душевних якостей, безкорисливим і милосердним, маючі можливість викупати полонених лікарів, він сприяв поверненню співвітчизників на Батьківщину.

В післявоєнні роки Оппель В.А. займався історією медицини, питаннями біоетики і медичної деонтології.

Опель В.А.
(1872-1932)

Работы пропедевтической хирургической клиники профессора В. А. Оппель [Текст] :
редкая книга / сост. В. А. Оппель. - С.Петербургъ : Тип. Т-ва п. ф. "Электро- Типографія Н. Я. Стойковой", 1910 - .
Кн. I. - 1910. - 198 с. : рис. - Б. ц.

Таубер А. автор 125 наукових робіт і 6-ти монографій з питань воєнно-польової хірургії, травматології, нейрохірургії, топографічної анатомії та історії хірургії. В нього великий послужний список: він керував (за сумісництвом) кафедрою загальної хірургії, очолював кафедру госпітальної хірургії Варшавського імператорського університету і був директором хірургічного відділення лікарні «Младенца Иисуса», з 1902 р. був редактором «Военно-медицинского журнала». Він був також винахідником, детально описав свій винахід «тометрефин», який з успіхом використовувався під час операцій. У 1898 р. вийшла його книга «Хирургия головного мозга. Клинические лекции», де він наводить дані про хірургічне лікування епілепсії після черепно-мозкової травми.

Тауберъ, А. С. Хирургия головного мозга : клиническія лекціи / А. С. Тауберъ. - С.-Петербургъ : Паровая скоропечатня И. А. Богельманъ, 1898. - III, II, 429, III с. : рис., табл.

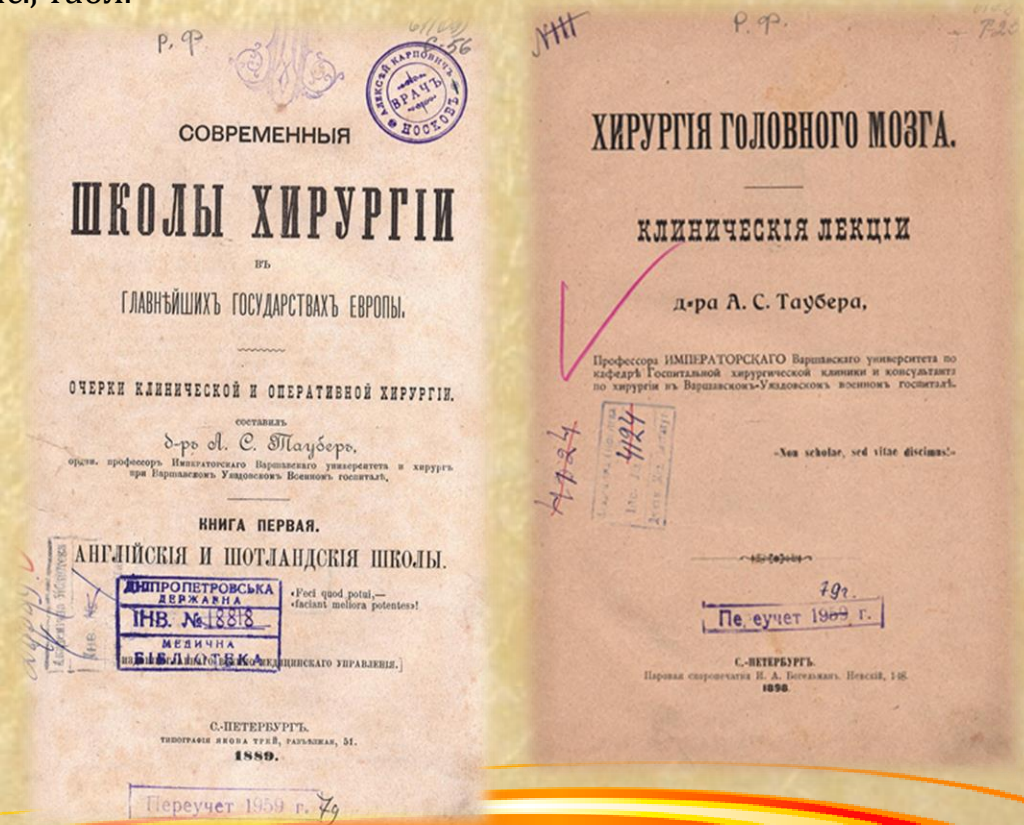
Таубер А.С.
(1848-1908)

Велику цінність представляє дослідження А.С. Таубера «Современныя школы хирургии въ главнѣйшихъ государствахъ Европы», що вийшли в 3-х томах протягом 1889-1894 рр.

Ця праця містила докладний опис обстановки і організації хірургічних клінік та оперативної роботи видатних європейських хірургів. Вона відображала розвиток хірургічної думки того часу, була удостоєна премії И.Ф. Буша і не втратила свого значення в наш час.

Современныя школы хирургии въ главнѣйшихъ государствахъ Европы [Текст] : очерки клинической и оперативной хирургии / сост. А. С. Тауберъ. - С.-Петербургъ : Тип. Якова Трей, 1889 - .

Кн. 1 : Англійскія и Шотландскія школы. - 1889. - XII, 662, XVII с. : рис.

Колекція книг з педіатрії налічує декілька видань

Редактор А. Кисіль в передмові до російського перекладу книги П. Нобекур «Вскармливание грудных детей» високо оцінив її, вважаючи що це одна з найкращих книг у французькій медичній літературі. У 15-ти главах автор дає короткий нарис сучасних знань про вигодовування дітей. Нічого суттєвого не було пропущено. Спосіб викладення матеріалу був зрозумілим не тільки лікарям, студентам, акушеркам, але й батькам, які цікавились питанням вигодовування дітей.

Нобекур, П.

Вскармливание грудных детей [Текст] : редкая книга / П. Нобекуръ ; пер. с франц. И. Е. Майзель ; ред., авт. предисл. Кисель А. А. - Москва : [б. в.], 1913. - XI с., 282 с. : ил. - Б. ц.

Екслибрис:

Нобекур П.
(1871-1943)

За 25 років наукової і викладацької діяльності **Н.Ф. Філатов** вніс великий вклад в розвиток світової педіатрії. Він автор понад 70 наукових праць, серед яких «Краткий учебник детских болезней» (1893), який витримав 12 видань (в бібліотеці є 10 вид. та 12 вид.) і «Клинические лекции» (1900). За його підручниками навчалось багато поколінь педіатрів. Він зробив опис інфекційної хвороби, яку назвав «скарлатинной краснухой» (пізніше її назвали хворобою Філатова-Дьюкса), зробив опис невідомого до того часу інфекційного мононуклеозу, який часто називають «хворобою Філатова».

В передмові до 1-го видання «Краткого учебника детских болезней» він написав:

ПРЕДИСЛОВИЕ

К 1-МУ ИЗДАНИЮ.

Едва ли кто пожалуется на недостаток учебников по детским болезням; на русском языке есть прекрасные переводные руководства Непоч'а, Vogel-Biedert'a, Багинского и др., так что появление в свет еще и моего учебника может показаться лишним и требует оправданий. По этому поводу замечу, что издание его предпринято мною единственно только по просьбе студентов, для которых цена иностранных руководств оказывается слишком высокой. Так как краткий учебник этот имеет целью удовлетворить потребность студентов, то он и содержит в себе только то, что помещено в программе испытания на звание лекаря в медицинской комиссии, с прибавлением единственной главы— о важнейших анатомо-физиологических особенностях детского организма и об исследовании детей.

Отличаясь от других учебников краткостью и неполнотой, книга эта не претендует на конкуренцию с ними и не может заменить их; ее raison d'être только в потребности студентов.

Москва,
1893 года, июня 6.

Філатов Н.
(1847-1902)

Филатовъ, Ниль.

Краткій учебникъ дѣтскихъ болѣзней для студентовъ послѣднихъ семестровъ [Текст] : редкая книга / Н. ф. Филатовъ. - 10-е изд. (посмертное). - Москва : Склад изданія у А. А. Карцева, 1911. - 269 с. : рис.

Лесаж Адольф Август - видатний французський педіатр. Відомий працями і дослідженнями в області патології і гігієни дитини, а також як працівник в галузі охорони дитинства. Член Медичної академії, редактор журналу «Medecine infantile», завідував школою пуерікультири, секретар Ліги боротьби з дитячою смертністю, а також Національного комітету піклування про дітей - багато сприяв розвитку і процвітанню цих товариств.

Найважливіші роботи: «Traite des maladies du nourrisson» (Paris, 1911 російське видання-С.-Петербург, 1914); «Meningite tu-berculeuse chez l'enfant» (Paris, 1919); «De-bilite arthritique de l'enfant »(Paris, 1921). Ряд статей і книг Лесажа присвячені шлунково-кишковим захворюванням у дітей.

Lesage A.A.

Учебникъ болѣзней грудного возраста : Для врачей и студентов / А. Lesage; пер. с нем. М.Я. Брейтмана, В.А. Гольштейна. – С.-Петербургъ : "Практическая Медицина" (В.С. Эттингеръ) Ф.В. Эттингеръ, 1913. - XII, 523 с. : ил.

Симптом Лесажа

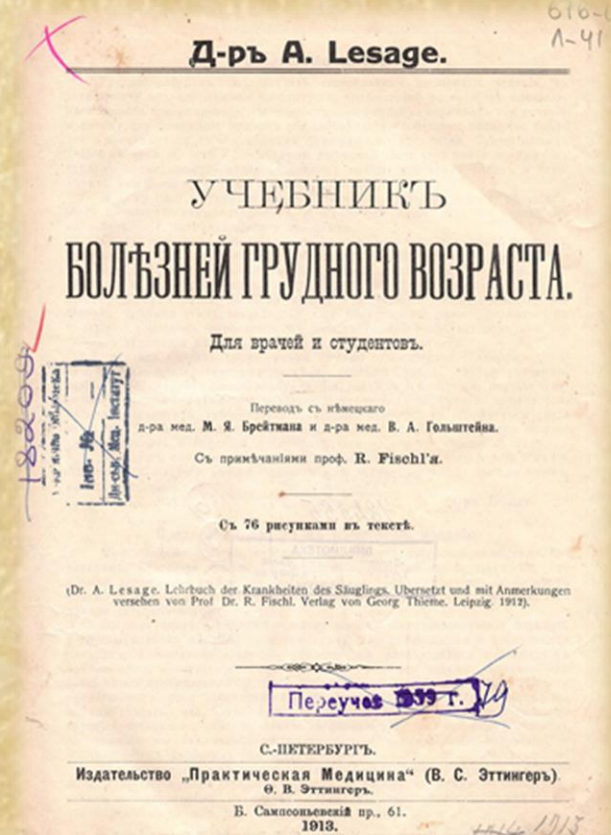
- Поднятый за подмышки ребенок подтягивает ноги к животу и сохраняет их в подтянутом положении.

За допомогою Симптому Лесажа, синонім (симптом підвішування) визначають наявність менінгіту у дитини раннього віку.

Лесаж А.А.
(1862-1952)

Наступні книги з рідкісного фонду присвячені двом дуже тяжким захворюванням холері і проказі.

Решетилло Д.Ф. (1845-1908) - доктор медицини, автор перших вітчизняних посібників з рентгенології та прокази. Спеціальність його однозначно визначити складно. В молоді роки він служив гувернером в сім'ї Столипіних. У 1866-1877 рр. – ординатор акушерсько-гінекологічної клініки в Медико-хірургічній академії; у 1878-1879 рр. – ординатор в родопомічному домі; у 1879-1890 рр.- завідувач лікарні в Старому Іерусалімі. Наглядав багато хворих лепрою і написав про свої спостереження у книзі «Проказа...»

Решетилло Д. Ф.

Проказа: Изложение истории, географического распространения, статистики, этиологии, бактериологии, распознавания, лечения, законодательства и общественной профилактики проказы. Продается в пользу прокаженных : съ 37 рис. в текстѣ, двумя географич. картами и 1 хромолитографич. табл. / Д. Ф. Решетилло. - С.-Петербургъ : Изданіе К. Л. Риккера, 1904. - 515 с. ; XV с. : ил., табл.

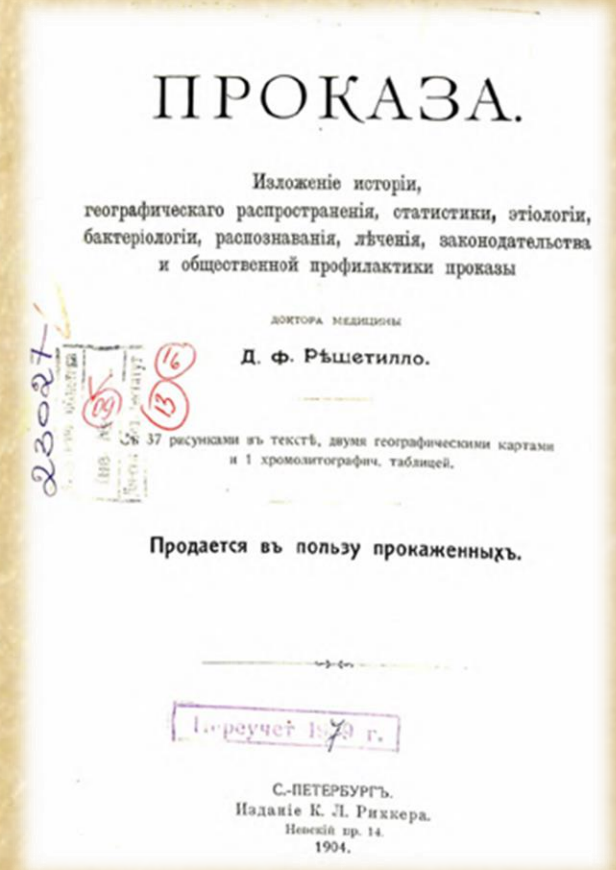
П. А. Столыпинъ и А. А. Столыпинъ, съ гувернеромъ Д. Ф. Решетилло (впослѣдствіи извѣстнымъ въ Москвѣ докторомъ-профессоромъ), — въ 1872 г.

Рентгенологічні дослідження.

Будівля лікарні Імператорського
Православного Палестинського Товариства в
Іерусалімі

Румпф Т. – німецький терапевт, інфекціоніст, невропатолог та викладач університету. У 1892 році був призначений директором нової лікарні загального профілю у Єппіндорфі. В цей час він був також головним лікарем медичного департаменту та епідеміологічного відділення. У 1892 році в Гамбурзі стався спалах епідемії холери, який забрав 8000 тис. життів, але став поштовхом для створення сучасної системи водопостачання.

Румпф був найкрупнішим спеціалістом холери.

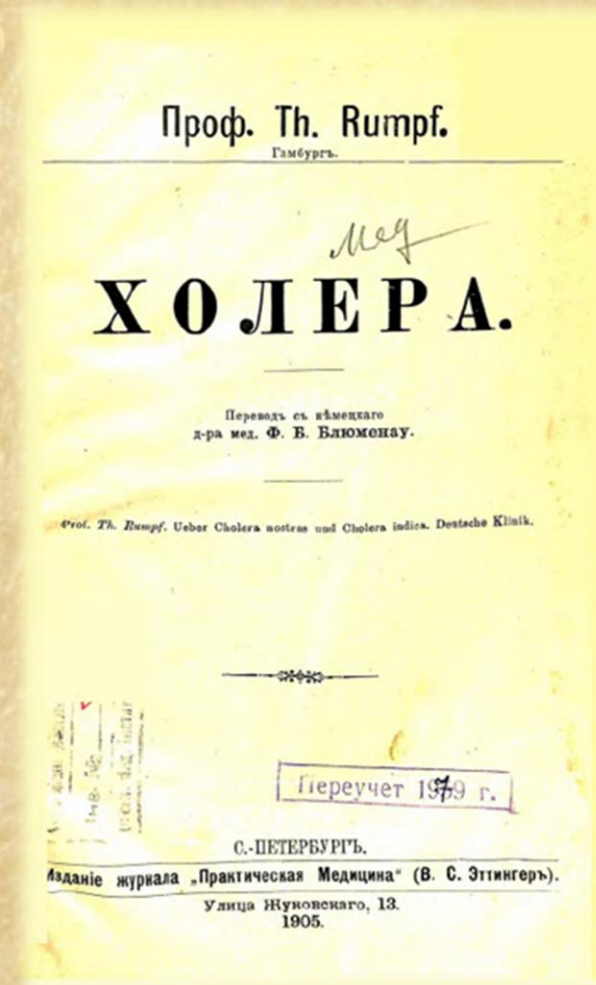
Він боровся за належний санітарний стан міст, назвав систему Гамбургського міського водопостачання «допотопним свинством». На жаль, можливості медиків на той час були обмежені: щеплень не було, а з медикаментів використовували тільки слабкий розчин соляної кислоти та касторову олію.

У своїй книзі «Холера» на прикладах хворих він розповів про підступність холери, про її виявлення, методи лікування, про свої дослідження етіології холери

Румпф Т. (Rumpf Th.)
(1851-1934)

Rumpf, Th. Холера : редкая книга / Th. Rumpf ; пер. съ нѣм. Ф. Б. Блюменау. - С.-Петербургъ : Изданіе журнала "Практическая Медицина" (В. С. Эттингеръ), 1905. - 24 с.

**Ці книги являють собою національне надбання і наш обов'язок
зберегти їх і зробити доступним документальний спадок
минулого для майбутніх поколінь**

**Запрошуємо усіх, хто хоче ознайомитися з фондом рідкісної книги до
бібліотеки**

(вул. В. Вернадського, 9 кім. № 6)